Ida, nästa Miss Venezuela?

AV VENEZU-IDA · 28 NOVEMBER 2003

Ida Karlssons senaste brev till fansen! mickelsson.net publicerar med irreal ensamrätt!

Hej på er alla igen!

Det var ett tag sen ja lät höra från mej sist, men nu ska ja försöka berätta nått som hänt den senaste tiden. Likaså har vårat internet här hemma varit ur bruk en längre tid, så mitt surffande har varit lite begränsat. En vardag har utformat sig även hit i Venezuela

Jag tar det väldigt lungt med spanskan. Har inte haft varken tid eller energi att gå på nån kurs, så ja lär mig lite härifrån och lite därifrån. Har konstaterat att livet är en tillräcklit bra skola för mig. Nog har jag lärt mig grunder, eftersom har varit tvungen till det. Annars skulle jag inte klara mig. Så, jag kan beställa mitt kaffe och ta en taxi hem =)
En söndag efter gudstjänsten fick jag veta att en äldre dam från församlingen är hemma från tyskland. Jag, som läst tyska i låg- och högstadiet, tänkte att måste ju pröva om jag kommer ihåg något fastän det är fyra år sedan jag använt tyskan sist. Till min stora förvåning kom det i princip bara spanska från min mun.. Kunde bara konstatera att har lärt mig något i alla fall.

På veckodagarna orkar jag inte så mycket förutom "jobbet". Barnen i familjen har tre dagar i veckan skola till fyra, så föräldrarna kommer oftast hem efter att de hämtat barnen från skolan. Dagarna är långa och det blir mörkt runt halv sju, så det blir inte mycket tid att röra sig där ute. I alla fall inte ensam och gåendes, som jag oftast är i trafiken. Tillsammans med mamman i familjen har vi hittat en gemensam hobby. Vi far två gånger i veckan på "Baileterapi". Dansterapi på svenska. Varför det heter terapi, har vi änu inte kommit på, men det handlar om att dansa latinska danser men i jumppasyfte. Det är riktit skoj, och alltid imellanåt pratar vi med di andra, och vi berättar om Finland. Majoriteten av alla som man nämnt Finland för vet Mika Häkkinen.

Den vanligaste kommentaren jag får, när jag berättar att kommer från Finland, är "naguara". Det är ett ord som används bara här i våra trakter, och det används ofta. Det betyder "nä, på riktit" eller "menar du det" eller nåt åt det hållet. Egentligen så passar det in på allt och kanske därför så var det första ordet som de lokala ungdomarna lärde mig. Har fått lokala vänner från församlingarna. Mina bästa vänner, Rebeca och Juan-Carlos är från den
lutherska kyrkan. Via Juan-Carlos stora syster har jag också besökt en lokal friförsamling. Därifrån har jag också fått en del vänner, av vilka de flesta inte kan engelska. Fast språket har inte varit något större problem, då vi umgås mest i samband med ungdomarnar dansövningar. Med den dansgrupper har vi redan haft en föreställning =)

Kvällarna tillbringar jag antingen på "gymmet" eller på shoppingrundor med Rebeca, så veckosluten blir fulla med allt möjligt annat tidskrävnde program. En lördag var vi med familjen och bekantade oss med den lokala beach.kulturen i Tucacas. Det tar närmare tre timmar att köra dit, så det behövs en hel dag för att fara till stranden här. Under den resan såg jag för första gången i mitt liv riktiga flamingon =) Om vi inte vill satsa en hel dag på simning, så brukar vi fara till polen i ett hotell
och simma där. Ett veckoslut var jag i Caracas. Åkte buss dit, för att hälsa på en annan missionärsfamiljsbarnskötare, Petra. Tillsammans med henne fick jag bekanta mig lite med landets huvudstad, men ett veckoslut räcker inte någonstans i en miljonstad som Caracas. Det bor ju bara dryga fem miljoner människor i den staden så det var stort. Ett annat veckoslut gick åt vid kyrkan här i Barquisimeto. Jag var tillsammans med Rebeca där och hjälpte
till i förberedelserna för kyrkans Verbena-fest. Denna Verbena-fest är en marknadsdag då församlingen samlar in lite resurser för sin verksamhet. Det var härligt att få fixa och grejja igen, pynta kyrkan och skriva prislistor och sedan få se hela kyrkan full av folk. Som huvud "attraktion" hade di laga massor av tysk mat, och enligt pastorn så tog maten slut på rekordtid i år.

Förutom Venezuela har jag fått se lite av ett annat exotiskt land, nämligen Curacao. Curacao är en av de så kallade ABC-öarna i Karibiska havet nära Venezuelas kust. Orsaken till våran resa var att vi måste förnya våra visum, så vi måste lämna landet för att kunna komma tillbaka med de nya, längre

visumen. Vi var väldit nervösa över hur det skulle funka vi gränsen, och till vår glädje gick allting bättre än bra. Nu kan jan i alla fall från
visumets sida stanna här ännu ett helt år. Om min hemkomst kan jag ju säga till alla som udra, att kommer inte hem till julen och min slutgiltiga resedag har inte ännu bestämts. Men nångån i juni lär jag ploppa fram i Finland igen..

Många i resten av världen har lärt känna Venezuela genom deras succe i Miss Universum tävlingarna, och nu förstår jag riktit bra varför Venezuela haft så bra framgång. Nån berättade åt oss att det är vanligt att en genomsnittig Venezuelsk kvinna kan spendera upp till 60% av sin lön på sitt utseende. Och det märks.. Kvinnorna är väldigt vackra, och all service inom skönhetsbranchen är billg, i alla fall för mej som är van med Finlands priser. Alltså har jag också testat den lokala frissan och manikyren, och nog kan dom här i
Venezuela sin sak precis lika bra som alla experter i Finland..

I anpassningen till den nya kulturen och staden har Rebeca och Juan-Carlos varit till stor hjälp. Vi har varit på bio flera gånger, spelat bingo och testat olika lokala restauranger. Här nångång skall vi fara och si på nån bollsport (Ida som sportexpert hänger bara med =)

Hoppas ni alla mår riktigt bra där hemma! Kom ihåg att snigelposten funkar
även till Venezuela (Evangelica Luterana de Barquisimeto, Ida Karlsson, Apartado dir correo1094, Barquisimeto, Edo. Lara, Venezuela)!!

Beso y abrazo, Ida ▪